

Ige:

1Sám. 25 válogatott versek

Gal 5,22-23

1. Egyik kedvenc történetemet olvastam fel a Bibliából. Érdekes ezt a történetet egy kicsit alaposabban átgondolni. A történet főszereplője Dávid, aki akkor még nem volt király, de már egy katonai csapatot vezetett, és mindenki elismerte katonai sikereit és tekintélyét.

Annyira közismert és híres volt, hogy Saul király féltékeny volt rá. Féltékenységében Saul többször is Dávid életére tört, de nem járt sikerrel. Dávid megtehetette volna többször is, hogy a király életére tör, megöli Sault, és így védi meg a saját életét. Ő mégsem tette, még önvédelemből sem. Erről olvasunk az 1Sám 24. és 26. részében is.

Mostani történetünk azzal kezdődik, hogy Sámuel próféta meghal, és Dávid is elmegy a temetésére. Onnan aztán továbbment Dávid, de egy helyen egy gazdag ember birtoka mellett vezetett el az út. Dávidnak és csapatának elfogyott az élelmük útközben. Kézenfekvő volt, hogy ettől a gazdag birtokostól kérjenek.

Sajnos a gazda nem adott, sőt megalázó módon beszélt Dávid embereivel. Dávid azonnal bosszút esküszik: Nábálnak meg kell halnia! Négyszáz felfegyverzett katonával indult Dávid Nábál ellen. Azonban Nábál felesége az utolsó pillanatban bölcsen és szelíd szóval megállította Dávidot. Megóvta őt az önbíráskodástól.

Különös, hogy a Biblia elmondja több helyen, hogy Dávid milyen nagyszerűen tudott uralkodni indulatain, érzelmein, haragján. Máskor pedig azt látjuk, hogy szinte féktelenül teszi azt, amire a vére hajtja. Így sétál bele egy olyan csapdába, aminek igen súlyos következményei lesznek. Meglátja, megszereti és elcsábítja a férjes asszonyt, Betsabét. Majd a bűnét azzal súlyosbítja, hogy az asszony férjét, aki hűséges katonája volt, a csatában a legveszélyesebb helyre vezényli, ahol biztosan életét veszti. Így végül feleségül veheti a kacér nőt, Betsabét.

2. Előttünk áll Dávid. Egyszerre látjuk úgy, hogy tökéletesen tud uralkodni érzelmein, indulatain, és úgy is látjuk, mint aki egy pillanat alatt elveszti fejét. Saját maga érdekében kezd el intézkedni, kész vért ontani, átgázolni akár a másik emberen is.

A Péld. 25,28 ezt mondja: „*Mint a város, amelynek csupa rés a kőfala, olyan az az ember, akinek nincs önuralma.*” Amikor elveszítjük önuralmunkat, akkor talán egy pillanatilag nagyon erősnek és legyőzhetetlennek érezzük magunkat. De hamar be kell látnunk, hogy most lettünk igazán sebezhetőek. Olyanok lettünk, mint a város, melynek düledező kőfala van. Végül azt érezzük, hogy nagyobb önuralomra van szükségünk, hogy helyesen tudjunk szólni és tenni.

Kel az önuralom! De hogyan lehet az enyém?

„Le kellene végre fogynom – mondják sokan – de nem vagyok eléggé következetes önmagammal szemben.” „Többet kellene sportolni, mert egészségtelenül élek” – mégis sokan feladják, mert nincs bennük kitartás. „Le fogok szokni a dohányzásról!” – határozzák el mások, de mégsem sikerül nekik. „Nem flörtölök tovább, mert hűséges akarok maradni a házastársamhoz.” – de vajon ez a vágy sikerül-e?

Mi kell ahhoz, hogy végre elegendő önuralmunk legyen a jót tenni, a rossztól pedig távol tartani magunkat?

Pál apostol is nagyon jól tudta, mit jelent ez. Egy helyen ezt írja: „*Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.*” (Róm. 7,19)

Olvastam egy lépéssort, amelyet ha valaki megtesz, akkor nagyban növelheti, fejlesztheti az önuralmát. (Rick Warren, Isten életet átforgató ereje)

I. lépés: Ismerd el a problémádat!

Nagyon sokszor találkoztam már azzal, hogy az emberek tagadták hibáikat, szenvedélybetegségeiket, bűneiket, rossz szokásaikat. „Én szeretem a bort, de nem vagyok alkoholisták.” „Nem vagyok

nőcsábász, csupán igyekszem udvarias és előzékeny lenni a nőkkel.” „Nem vagyok tisztaságmániás, de muszáj naponta végigtakarítanom a lakást, mert mindent megesz a kosz.”

Ismerd el, hogy rossz az, amit teszel! Ezután már az imádságaidban is néven tudod nevezni azt, amitől meg szeretnél szabadulni.

II. lépés: A múltnak hátat kell fordítani!

Pál azt mondja: „*ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé.*” Fil 3,14

Sajnos sokan azt gondolják magukról, hogy nekik úgysem sikerülhet győzni. Ők sosem tudnak lefogyni. Ők sosem fognak tudni ellenállni az alkohol kísértésének. Ők sosem lesznek hűséges házastársak. Ők sosem lesznek kitartóak a sportolásban. Mert már többször hiába próbálkoztak.

Olyan jó, hogy amikor egészen kicsi gyermekek voltunk, akkor nem adtuk fel, és megtanultunk járni, megtanultunk beszélni, megtanultunk késsel-villával enni. És még annyi mindent fel lehetne sorolni, amiben többször volt kudarcunk, míg végre sikert értünk el.

Talán így volt valaki a párválasztással, az udvarlással. Sok kudarc érte, és sok csalódás, míg végül megtalálta az igazit.

Mindannyian látjuk és halljuk naponta a sporthíreket a tv-ben, rádióban. Lehet, hogy nem mindenki szereti, de azokat is kérem, hogy néhány napig figyeljenek oda arra, hogy ki milyen kiváló eredményt ért el valamelyik sportágban. És közben gondolkozzon el, vajon mennyi kudarcot kellett elviselniük azoknak a sportolóknak. Vegyünk róluk példát! Nekünk is van esélyünk arra, hogy a kudarcoknak hátat fordítsunk, és újra nekifeszüljünk.

III. lépés: Szállj szembe érzéseiddel és vágyaiddal!

Akármerre nézünk, mindenütt azt sugallják nekünk, hogy csak az számít, ami neked jó. Kényeztesd magadat illatszerekkel, ruhákkal, ételekkel, édességekkel. Kényeztesd magadat az égvilágon mindennel, „mert megérdemled”.

Isten Igéje ezzel szemben éppen az ellenkezőt mondja: Tit. 2,11-14 „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, ...”

Ez az az út, amelyen igazán jó járni. És erre képesek vagyunk, mert Isten képessé tesz minket. „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*” – mondja Pál (Fil. 4,13). És Istentől azért kaptuk az ígét, a Bibliát, „hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Tim. 3,17) Hinned kell, hogy te is meg tudsz változni! – ez a IV. lépés.

V. lépés: De ez a változás nem fog menni, ha állandóan a kísértés közepében vagyunk. Ezért amennyire tőlünk telik, kerüljük el azokat a helyzeteket, melyek számunkra a legnagyobb kísértést jelentik. Luther mondta állítólag: „*Azt nem akadályozhatom meg, hogy madarak elszálljanak a fejem felett, de azt igen, hogy a fejemen fészket rakjanak.*”

Ha valakinek az ital a kísértése, akkor ne legyen otthon ital, fordítsa el a fejét is, amikor kocsmá mellett megy el, sőt inkább járjon olyan úton, ahol nincs kocsmá. Más valakinek az evés a kísértés, akkor adagolja ki az ételt. Ne legyen a minimálisnál több előtte az asztalon. Mások kerüljék a csábításra lehetőséget adó helyzeteket. Vagy van, aki állandóan mindenkivel leáll egy kis csevegésre, pletykálkodásra, és aztán mindig bosszankodik, hogy odahaza nincs elvégezve a házimunkája. Akkor neki az segíthet, ha addig nem megy el otthonról, amíg előbb el nem végzi minden házimunkáját.

VI. lépés: Egyedül szembe szállni a kísértésekkel, csábításokkal sosincs erőnk. Kerüljük hát a kísértéseknek még a lehetőségét is, és kérjük Krisztustól az erőt! És ez az utolsó, és legfontosabb lehetőség a kezünkben: Krisztustól kérni és kapni az erőt, mely nagyobb önuralomra segít el minket.

Sokak számára ez a legnehezebb. Krisztustól kérni a segítséget és az erőt. Mindenhonnan előbb kérnek és keresik a megoldást, csak Krisztushoz ne kelljen odamenni, meg se kelljen őt szólítani. Inkább fordulnak a jóshoz, a horoszkópokhoz, a transzcendentális meditációhoz, a pszichológushoz, a különböző színes magazinokban és újságokban megjelenő önsegítő módszerekhez, mintsem az élet Urához, Jézus Krisztushoz fordulnának.

Bátorítsuk a kísértésben levőket arra, hogy találjanak otthonra gyülekezetünkben, mert ez a közösség erőt ad arra, hogy tudjunk a jó úton járni és megmaradni. Ezért idézzük fel újra Jézus jól ismert szavait: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.*” Mt. 11,28 Jézusnak ez a bátorító szava segítsen bennünket, és segítsen másokat abban, hogy legyen és növekedjen az önuralmunk.